تا پایان هفته هفتم طرح سنجش؛

۱۶ هزار نوآموز مورد ارزیابی قرار گرفته اند

تا پایان هفته هفتم اجرای طرح سنجش نوآموزان بدو ورود به دبستان تعداد ۱۶۳۹۱ نفر نوآموز بدو ورود به دبستان در پایگاههای سنجش سلامت جسمانی و آمادگی تحصیلی مورد ارزیابی قرار گرفته اند .به گزارش روابط عمومی اداره آموزش و پرورش استثنایی استان؛ با پایان یافتن هفته هفتم تعداد ، ۱۶۳۹۱ نفر نو آموز مورد ارزیابی قرار گرفته اند که از این تعداد ۱۴۳۸۹ نفر در ارزیابی اولیه به مدارس عادی معرفی شده اند و تعداد ۲۰۰۲ نفر جهت ارزیابی تخصصی به پایگاه تخصصی ارجاع شده اند .شهباز بارانی معاون اداره آموزش و پرورش استثنایی استان در این باره گفت : از تعداد ۲۰۰۲ نفر نوآموز که در ارزیابی اولیه به مرحله تخصصی ارجاع داده شده اند تعداد ۲۵۷ نفر مشکوک به مشکل بینایی ، ۱۶۵ نفر مشکوک به مشکل شنوایی ، ۱۵۰ نفر مشکوک به بیش از یک مشکل بوده اند و ۱۴۳۰ نفر نیز در آزمون سنجش آمادگی تحصیلی (مرحله اول)نمره لازم را کسب نکرده اند و در ادامه گفت : از تعداد ۱۵۰ نفر که مشکوک به بیش از یک مشکل بوده اند ،۱۵ نفر دارای مشکل بینایی - شنوایی، ۷۹ نفر مشکل بینایی - آمادگی تحصیلی ، ۲۸ نفر مشکل شنوایی - آماده تحصیلی و ۲۸ نفر مشکل بینایی - شنوایی - آمادگی تحصیلی داشته اند .

به مناسبت ماه رمضان؛

دیدار خیرین استان از ایتام و نیازمندان انجام می شود

معاون حمایت و سلامت خانواده کمیته امداد استان گفت : از ابتدای ماه مبارک رمضان خیرین و نیکوکاران و مدیران دستگاههایی اجرایی استان در بازدید از منازل مددجویان تحت پوشش این نهاد با خانواده های ایتام و نیازمندان دیدار و دلجویی می کنند .

وی افزود : مدیران از نزدیک با مشکلات زندگی خانواده ها آشنا می شوند و با بررسی مشکلات خانواده های تحت پوشش، هریک از مددجویان و خیرین برخی مشکلات اساسی خانواده ها را برطرف می کنند . اکرامی گفت : ماه ضیافت الهی پر خیر و برکت برای تمام بندگان خداست که خداوند رحمت بی پایانش نصیب بندگانش گردانیده و نیازمندان جامعه نیز از بیشترین محبت و کمک خیرین و مدیران بهره مند می شوند .

دوربین در شهر

عکس:علی زارعی

سکونتهای غیر رسمی در بندرعباس

پرسه در شهر

شهر ما قشنگ نیست ؟!

شهر ما قشنگ نیست؟ ! این سوال شاید اندکی کوتاه و ساده باشد اما مهم است.خیلی وقت ها برای همه ی ما پیش آمده که با دیدن نمای یک ساختمان یا مکان، احساسات متفاوتی داشته باشیم. احساس تحسین و شکوه ویا احساس مصونیت واطمینان و یا حتی حقارت. بی شک این موضوع یکی از دغدغه های اصلی مدیریت شهری است چرا که تنوع ساخت و ساز و عدم ایجاد یک نمای چشم نواز در شهر؛مسئله ای است که می تواند هویت یک شهر را زیر سؤال ببرد وچهره آن را مخدوش کند.چون نما،معرف فرهنگ و اصالت ماست.

در همین رابطه ؛ نکته ی مهمی که از دید مدیران شهری ما دور مانده ، ورودی شهر ماست.در واقع وقتی ما از منظر شهری حرف می زنیم بخش مهمی از آن به ورودی شهر ما بر می گردد که حداقل در معماری جدید بایستی به این مسئله توجه شود.

به طور مثال وقتی یک معمار ساختمانی را طراحی می کند وآن را می سازد، به ورودی آن ساختمان خیلی توجه می کند. این معمار تمام تلاش خود را می کند که ورودی ساختمان قشنگ ودارای جاذبه باشد.

به خاطر اینکه همین مبادی ورودی ساختمان یا شهر است که تاثیراولیه ومهم خودش را می گذارد. اما متاسفانه در ورودی شهر ما علاوه بر اینکه هیچ گونه نظم فضایی حاکم نیست، معماری خاصی که معرف شهر ما بعنوان یک شهر ساحلی باشد نیز وجود ندارد که این خود یکی از دلایل نازیبا بودن شهر مان است .

کافیست سری به محلات مختلف شهرمان بزنیم تا متوجه تنوع نامحدود ساخت وسازها شویم ،ساختمانهای کوتاه وبلند،کوچه های تنگ و باریک ،کج و معوج وخلاصه شهری با معماری هزار و یک سلیقه که سبب آشفتگی در شهر شده است.

در حالیکه منظر شهر ما یا به عبارتی دیگر آن چیزی را که ما می بینیم از لحاظ حقوقی یک حقوق عمومی است که به تمام شهروندان تعلق دارد که متاسفانه اعمال سلیقه های مختلف از سوی صاحبان املاک و نبود یک سلسله الگوهای محاسبه شده بر آشفتگی هرچه بیشتر معماری شهرمان افزوده است !

بگذارید به توصیف بخشی از معماری شهر بندرعباس بپردازیم .از گلشهر شروع می کنیم؛محله بهشت بندر ، کوشاو ... با وجود اینکه این محلات به نام محلات بالا شهر شناخته شده اند اما فاقد نظام معماری هستند یعنی اینکه معمار طرحش را می دهد اما سازنده به راحتی در آن دخل وتصرف می کند که در نتیجه ی آن حتی در این محلات که از مبلمان شهری مناسب تری برخوردارند ، کوچه های باریک،فضاهایی بی قاعده که نه ظرفیت تبدیل به فضای سبز را دارند و نه شبیه کوچه های عریض اند (مرجان ۱۰)یا کوچه هایی که هم بن بست اند هم نیستند (کوشا ۸)را می توان شاهد بود . خلاصه اینکه هر جایی ساخت و ساز شده ، ساخت و سازی بی قاعده ! و نظام معماری حلقه گمشده ای است که شاید یکی از دلایل آن مهاجر پذیری این شهر باشد .

حال در حوالی همان گلشهر هستیم،چهار راه نخل (سابق)که متاسفانه بدلیل وجود زباله های ناشی از سوپرهای میوه ، گوشت ، مرغ و بساط ماهی فروشان چیزی در حد یک زباله دانی است !

به طرف خیابان ترمینال و در میانه راه به سمت محله "طلابند" می رویم که علاوه بر بیگانگی با مقوله شهرسازی با فرهنگ شهرنشینی نیز بیگانه اند. در ساخت و سازهای این محله هیچ گونه استانداردی تعریف نشده، خانه ها به آن شکلی ساخته شده اند که صاحبان آنها می خواستند، یعنی شهرداری هیچ ضابطه ای برای این کار ندارد .

علاوه برآن یکی جلوی خانه اش بساط کسب غیربهداشتی به راه انداخته ، یکی هم بساط تعمیراتی آنهم بدون مجوز کسب وبرخی نیز بی آنکه مجوزی از شهرداری دریافت کرده باشد ،بخشی از کوچه را تصرف کرده به وسعت خانه اش افزوده.

این در حالی است که درقانون شهرداری، فصل ششم، وظایف شهرداری - ماده ۵۵ می خوانیم : «شهرداری مکلف است از ایجاد وتاسیس کلیه اماکن که بنحوی از انحاء موجب بروز مزاحمت برای ساکنین یا مخالف اصول بهداشت در شهرهاست،جلوگیری کند" همچنین در این ماده آمده است" شهرداری مکلف است طبق ضوابط در پروانه های ساختمانی نوع استفاده از ساختمان را قید کند."

در صورتیکه برخلاف مندرجات پروانه ساختمانی در منطقه غیرتجاری محل کسب یا پیشه ویا تجارت دائر شود شهرداری مورد را در کمیسیون مقرر در تبصره ۱ ماده ۱۰۰ این قانون مطرح می نماید و کمیسیون درصورت احراز تخلف مالک یا مستاجر با تعیین مهلت مناسب که نباید از دو ماه تجاوز نماید در موردتعطیل محل کسب یا پیشه و یا تجارت ظرف مدت یکماه اتخاذ تصمیم می کند.» اما متاسفانه این قوانین در این محله هیچ جایگاهی ندارد وشهرداری تاکنون نسبت به این تخلفات بی توجه بوده و هست .

نگاهی هر چند اجمالی به نحوه ساخت و ساز در این محله ، نقشه و فقدان معماری در خانه های ساخته شده، کوچه های غیر استاندارد و ... گذشته از اینکه این یقین را ایجاد می کند که محله طلابند خود چاله ای بزرگ در این شهر به حساب می آید،ما را به سمت این حقیقت سوق می دهد که متاسفانه در نظام مدیریتی شهر مامنظر شهری هیچ جایی ندارد ! اما برای بهبود منظر شهری و زیباسازی شهر که تنها رنگ آمیزی جداول و دیوارها وگلکاری بولوارها نیست ، شاید بهتر باشد نوع نمای ساختمان به وسیله شهرداری به سازندگان ساختمانها داده شود البته نه آنگونه که حق انتخاب به طور کامل از صاحبان املاک سلب شود بلکه با پیشنهاد الگوهای تصویب شده به صاحبان املاک،آنان یکی از الگوهای پیشنهادی را انتخاب نمایند در این صورت هم صاحب ملک می تواند خانه اش را با هر نقشه ای که دوست دارد بسازد و هم زیباسازی و منظر شهری مورد بی توجهی قرار نمی گیرد .

در این رابطه بایستی اضافه کرد؛ برخی از مردم که در ظرف شهر زندگی می کنند ، متاسفانه فرهنگ شهرنشینی ندارند و همچنین روح مشارکت ! بطوریکه خود را همیشه رودر روی مدیریت شهری می بینند نه در کنارآن.به همین دلیل نیز این مسئله خود یکی از عللی است که دادن حق انتخاب صرف به صاحب ملک جهت ساز و ساز را منتفی می سازد .

در نتیجه اینکه ؛ در جاهایی بایستی برخورد ریشه ای کرد واین برخورد باید با اعمال مقتدرانه یک قانون سنجیده و عملی شود اما متاسفانه در بسیاری مواقع با متخلفان شهریاملاطفت برخورد می شود واز ساخت و ساز خلاف آنها چشم پوشی می شود(که یکی از دلایل آن می تواند ترس مدیران شهری از این مسئله باشد که در انتخابات شورا ها افکار عمومی به آنها نه بگویند) در حالیکه در نتیجه ی این تخلفات به معابر عمومی ما آسیب می رسد در واقع تجاوز به حریم عمومی صورت می پذیرد !

بطور مثال در بافت مرکزی شهر می توان شاهد ساخت وسازهایی بود که ناقض حقوق عمومی اند ، ساخت و سازهای تجاری که عملا عابر پیاده را از حق شهروندی خود محروم می کند .

گذشته از بافت های فرسوده ، خانه های مخروبه و قدیمی ،کوچه های باریک و کثیف ،خیابانهای پر چاله چوله ؛شهر ما بیشتر خاکستری رنگ است واین رنگ شاید همان سیمای رنگارنگ زباله هایی باشد که در همه ی محیط های شهر خودنمایی می کنند ، هوای خاکستری رنگ شهر ما شاید همان ساختمانها ی سیمانی باشد که از فرط کج و معوج بودن ، معماری شان رنگ باخته و مجالی برای عرض اندام رنگ در شهر باقی نمی گذارد.

در حالیکه شهرنشینی با شتاب بسیار زیادی رو به جلو می رود ، ما دنبال آن به آهستگی در حرکتیم . کوتاه سخن اینکه در مقوله شهری و شهرسازی و در شیوه های مدیریتی و ابزار مدیریتی همچنان عقب هستیم .

Zar-ba@yahoo.coo

نگاهی به پیامدهای بازیهای رایانه ای

فقط شلیک کن

اگر در سال های نه چندان دور کودکان با هفت سنگ و الک دولک ساعات فراغت خود را پر می کردند و البته از این بازیها لذت می بردند. حالا یکی از کارهای همیشگی پدر و مادرها رفتن به ویدئو کلوپ هاست که انواع بازیهای رایانه ای را برای فرزندان خود تهیه کنند تا آنها ساعت ها از وقت خود را با این بازی ها سپری کنند.

امروزه بازی های رایانه ای در تمام سنین هم به امری عادی و طبیعی به کودکان تبدیل شده وهم دغدغه ای جدی برای والدین است. رشد روز افزون گیم نت ها در هر شهر و محله می تواند به خوبی تمایل کودکان و نوجوانان را به بازی های رایانه ای نشان دهد.به هریک از مراکز بازی های رایانه ای که وارد می شویم تجمع بسیار زیاد کودکان ونوجوانان در این گیم نت ها بیانگر این موضوع است که این بازی هاتا چه اندازه توانسته در میان نوجوانان و کودکان جای خود را پیدا کند.شلیک کن، فقط بکش،دیگه خون نداری سریع باش،فرار کن، اینها الفاظ مشترکی هستند که در کنار هر سیستم رایانه ای میان کاربران رد وبدل می شود که حکایت از هیجان بسیار بالای این بازیها دارد به همین دلیل است که تعداد زیادی نوجوان را ساعت ها کنار سیستم میخکوب کرده است.وقتی خیل عظیم کودکان و نوجوانان را می بینیم که با شوق پیگیر تهیه به روزترین نسخه بازیهای رایانه ای هستند یاد آن روزهایی می افتیم که کوچه ها مملو از کودکانی بود که با گل کوچک اوقات فراغت خود را سپری می کردند واز این بازی ها لذت می بردند.اما این حرف نباید به معنای لذت بخش نبودن بازی های رایانه ای تعبیر شود چرا که غیر منصفانه است اگر بی هیچ تاملی بازیهای رایانه ای را به طور کامل رد کرد و آنها را عاری از لذت بدانیم. هر چند این بازی ها نوجوانان را از تحرک باز می دارد وقت زیادی از نوجوانان می گیرد. اما به گفته کارشناسان تربیتی این بازیها باعث می شود نوجوانان در این بازی ها برای رسیدن به نقطه پایان بازی و موفقیت در آن از ذهن خود کمک بگیرند که این امر باعث فعالیت ذهنی نوجوانان نیز می شود البته نباید فراموش کرد که اختصاص وقت زیاد به این بازی ها ونگاه مستقیم به رایانه وعدم توجه به سبک بازی می تواند در آینده باعث مضرات روحی و جسمی برای نوجوان باشد. این دست از بازی ها که امروز در بسیاری از خانه ها دیده می شود با مخالفان زیادی روبرو شده که بی تردید می توان بخشی از دلایل این مخالفت را در بحث آسیب شناسی بازی های رایانه ای مورد بررسی قرار داد.اما باید نکات مثبت آن را هم در نظر داشت و روی آن نکات بیشتر تاکید و تبلیغ کرد. یک دلیل روی آوردن فرزندان به بازی های رایانه ای را می توان در کوچک شدن فضای خانه ها واز بین رفتن فضای بازی در خانه دانست که نوجوان به دلیل کمبود فضای بازی و پر کردن اوقات فراغت خود به بازیهای رایانه ای روی می آورد که البته در این زمینه توسعه اماکن ورزشی و پارکها را باید مد نظر قرار داد.

محمد رسولی روانشناس کودکان درباره پیامدهای مثبت و منفی این بازیها بر روی کودکان به ما می گوید: بازیهای رایانه ای معمولا به ٤ دسته حادثه ای ، اکشن، استراتژیک و معمایی تقسیم می شوند که دو دسته نخست به خاطر خشونت بسیار بالای آنها به کودکان توصیه نمی شود اما دو دسته آخر می تواند برای کودکان و افزایش خلاقیت آنها مفید باشد. به عقیده این کارشناس اثرات منفی بازیهای رایانه ای به صورت جسمی و روحی بر روی کودکان اثر می گذارد.به گفته رسولی: کودکانی که مدت زمان زیادی به صفحه مانیتور یا تلویزیون خیره می شوند دچار اختلالات بینایی و نزدیک بینی می شوند.نشستن طولانی مدت روی صندلی نیز باعث تجمع خون در پایین تنه کودکان می شود.از سویی دیگر این بازی ها باعث کم تحرکی کودکان نیز می شود زیرا کمتر کودکی تمایل به ترک صندلی رایانه دارد وحتی غذای خود را نیز در کنار رایانه صرف می کند که این موضوع باعث سوء تغذیه کودکان نیز می شود.رسولی ادامه داد: امواج الکترومغناطیسی که از سیستم های رایانه ای ساطع می شود باعث بروز برخی بیماریها نظیر سرطان، دیابت و آسیب های کروموزومی می شود. درد های کتف یا ساعد که برای کاربران رایانه به ویژه کودکان که به آن سندرم اپراتور نیز می گویند از دیگر اثرات سوء نشستن طولانی مدت جلوی رایانه است.این کارشناس در مورد اثرات منفی روانشناختی این بازی ها می گوید:کودکانی که ساعت ها مشغول بازی رایانه ای می شوند دچار افسردگی و گوشه گیری می شوند.کودکانی که اضطراب اجتماعی یا حالت خجالتی دارند بازی های رایانه ای برای آنها حالت فرار محسوب می شود که به این طریق حالت خجالتی بودن آنها تشدید می شود. برخی بازی های اکشن یاخشن آسیب های عاطفی زیادی روی کودکان یا نوجوانان می گذارند.در این بازیهای مجازی قتل و خونریزی، آسیب زدن یا تخریب کردن جرم محسوب نمی شود و حالتی قهرمانی دارد که برای کاربر امتیاز به حساب می آید.

رسولی می افزاید:تقویت حس پرخاشگری ناشی از بازیهای خشن رایانه ای، بی ثباتی عاطفی،انزوا، درون گرایی،کاهش ارتباط با بزرگسالان و جدا افتادن از فعالیت های سالم و بازیهایی که نیاز به تحرک دارند از دیگر اثرات سوء این بازی ها عنوان کرد وافزود:کودکانی که ساعت ها غرق در فضای مجازی بازی های رایانه ای می شوند زمان لازم را برای مطالعه از دست می دهند.

به گفته وی:کودکانی که روزانه ٦ تا ٨ ساعت وقت خود را به بازی های رایانه ای اختصاص می دهند دچار اعتیاد به بازی های رایانه ای می شوند و اگر در برخی ساعات مجبور به خروج از خانه می شوند احساس بی قراری می کنند و سعی می کنند به هر طریقی خود را به خانه برسانند وبه بازی خود بپردازند.اینگونه کودکان با توجه به اعتیادی که به بازیهای رایانه ای دارند معمولا از توصیه والدین برای قطع این بازی ها تبعیت نمی کنند و معمولا درگیری هایی بین والدین و فرزندان بوجود می آید.

این رسانه در حال رشد و تاثیرگذار با جذابیت های فوق العاده خود شمار زیادی از کودکان و نوجوانان وحتی بزرگسالان را در سراسر جهان به خود مشغول کرده است به همین دلیل است که بازی های رایانه ای به نوعی پرسودترین تجارت در زمینه کالاهای فرهنگی محسوب می شوند. متاسفانه به دلیل عدم آشنایی والدین با عوارض ناشی از این بازی ها و همچنین نبود قوه نظارتی قدرتمند و تاثیرگذار در کشور، دایره آسیب پذیری کودکان ایرانی بیش از دیگر کودکان در دنیای بازیهای رایانه ای است.

ورود بی ضابطه بازیهای رایانه ای غربی به کشور و ارزان بودن آنها آسیب های جدی به کودکان و نوجوانان وارد آورده است.یکی از دلایل رواج بازی های رایانه ای غربی در کشور ما و گرایش بسیار زیاد نوجوانان به این بازی ها عدم رعایت قانون کپی رایت در کشور است.

چنانچه قانون کپی رایت در کشور اجرا می شد قیمت این بازیها آنقدر گران است که دیگر به آسانی در دسترس کودکان ما قرار نمی گرفت. همانطور که در کشورهای سازنده این بازی ها قیمت بازی ها به اندازه ای بالاست که کمتر نوجوانی قادر به تهیه بازی هاست.

سید یعقوب حسینی

روانشناسی محیطی

نمی دانم آیا یک شهروند بندرعباسی این حق را دارد که از مسوولان خود بخواهد درترسیم مبلمان شهری ازجمله معماری ساختمانها،به ابعاد روانی جامعه نیز نیم نگاهی بیندازند؟ ! اصولا جایگاه مردم و توجه به پیامدهای روانی ساخت وسازها در محیط شهری کجاست؟ مثلا آیا می توان از مسوولان ذیربط ودست اندرکار به دلیل عدم رعایت این مهم به جایی یا کسی شکایت برد؟ !

امروزه با تغییر نوع زندگی و در هم تنیدگی شهرها به لحاظ افزایش بی رویه جمعیت و رشد تراکم که عرصه را بر زندگی شهروندان به حدود ٤٠ متر مربع تقلیل داده، نیاز به زندگی عمومی در فضاهای جمعی،بطور فزایندهای در حال رشد است.

این فضاهای عمومی قطعا اماکن عمومی شهر وحتی اندک سایه و سبزه بلوار خیابانهاراشامل می شود که مردم برای فرار از فشار روانی زندگی در آپارتمان های کوچک و محلات پر ازدحام برمی گزینند. اما آیا در سیاست های عمران شهری و ساخت وسازها توجه به زیبایی های بصری وترسیم محیط چشم نواز که توام با اندک حس"نوستاژیک" باشد، محلی از اعراب دارد؟

اگر بپذیریم یک شهر تنها بر پدیده های مادی استوار نیست بلکه نیاز به زندگی اجتماعی وروابط انسانی نیز بر ایجاد آن اثر گذار است، آیا امکان پاسخگویی به چنین نیازهای اجتماعی وانسانی در فضاهای شهری بوقوع می پیوندد؟

امروزه در شهرهای توسعه یافته که نگاه ویژه ای بر این امر داشته ودر آمدهای سرشاری را از جذب توریسم بدست می آورند، آنچه بیش از هر امر دیگری مورد توجه قرار گرفته اینکه؛در کنار رشد سریع فضاهای شهری از آپارتمان و آسمانخراش گرفته تا مراکز بزرگ تجاری و بزرگراه و ...مقوله ای نیز بنام زیبایی بصری،روانشناختی محیطی و...برای آرامش روانی و دل انگیز بودن مبلمان شهری مطرح است بر این اساس ایجاد وگسترش فضاهای شهری موثر، کارآمد و پویا ازجمله مباحثی است که به جد مورد توجه معماران،طراحان و برنامه ریزان شهری است.

بدون شک فضاهای شهری که به عنوان بطن حیات اجتماعی وشهری امروزی مطرح اند،دارای ابعاد مختلفی می باشند، اما به عقیده یک صاحبنظر در امور شهری ؛ به نظر می رسد در کشور ما به جز معدود مواردی در حیطه طراحی شهری، همچنان به تعاریف نظری موضوع پرداخته و کمتر به مردم، فعالیتهای آنان وفضاهای ویژه آنان توجه کرده ایم.

چنانچه همگان بدان اذعان داریم، لازمه باور وتوجه به موضوع، شناخت کامل و شفاف سازی ابعاد مختلف وتاثیر و تاثرات آن بر محیط ومخاطبین است.

اما آیا این مهم در پروسه شهرسازی در شهر بندرعباس ازچیدمان ساختمانهای جورواجور گرفته تاسبک معماری و نماهای آن جایی هم برای روح و روان مردم قائل است؟

آیا نگاهی به آنچه در بطن زندگی شهری شهر بندرعباس می گذرد انداخته ایم؟

بی قوارگی ساخت وسازها،نماها بعضا آزار دهنده ،کیفیت پایین مصالح بکار رفته در نماها که پس از اندک زمانی رنگ باخته وبه جای دل انگیز و چشم نواز بودن ، دل آزار وآزار دهنده می گردند، تک نمایی واینکه فقط برای گرفتن پایان کاربه ظاهر جلوی ساختمان ها بسنده کرده واطراف آن را دیوارهای سیمانی و ضمخت گرفته وخلاصه اینکه برای رفع مسوولیت ، هر سلیقه ای را بر مردم تحمیل و به تعبیری هررنگی بر در ودیوار شهر پاشیده و به هارمونی آن با محیط اطراف بی توجه باشیم وهزار اما واگر دیگر نتیجه این می شود که محیط شهری کمترین تناسبی با ذائقه مردم دارد و بیش از آنکه در خدمت زیبایی و آرامش باشد اگر به گزافه نگوییم سوهان روح وآزاردهنده می باشد.

فراموش نکنیم ؛ حس مکان یا روح مکان،ادراک روحی و روانی فرد از محیط است که به صورت آگاهانه یاناآگاهانه در فرد بوجود می آید.

این حس باعث شخصیت دادن به آن فضا شده و در نتیجه آرامش را برای افراد مورد نظر به ارمغان می آورد...

Ali.nazari۰۱۵۰@gmail.com

حل شدن کیفیت زندگی در روزمرگی

این روزها که از پی هم به سرعت می روند ومانیز در پی آن شب را به روز می رسانیم و به آنچه که در اطرفمان می گذرد کمتر توجه می کنیم وزندگی مان به یک روزمرگی کسل کننده تبدیل شده بی آنکه به موضوعاتی مانند کیفیت زندگی اجتماعی بیاندیشیم وبا یک اتفاق مانند کلافگی در ترافیک، ازدحام جمعیت، آلودگی معابر، انتظار برای رسیدن تاکسی یا اتوبوس برای چند لحظه به تفکر درباره فضای شهری که در آن زندگی می کنیم وا می دارد . در سالهای اخیر رشد جمعیت سبب شده شهرسازی در حاشیه قرار بگیرد.به گفته یکی از کارشناسان ؛شهر محل اجتماع دائمی انسان ها ومسکن آنهاست.از این تعریف می توان دریافت که برنامه ریزی و مدیریت شهری می بایست در راستای ایجاد محیط زیستی سالم و محل اسکان ایده آل برای یکایک شهروندان باشد.

طبق مطالعات یونسکو نیز نقش شهرداری ها در تامین امنیت روانی و روحی شهروندان بیشتر از پلیس است و اگر شهرداریها حمایت نشوند نمی توانند نقش اصلی خود را ایفا کنند وزندگی بسیارسختی در شهر حاکم می شود که در شهر ما نبود پیاده روهای مناسب،عرض کم خیابان ها،نبود روگذر وزیرگذر شهری،مکان یابی نامناسب برای احداث پل های عابر مانند پل فلکه برق که به بیلبورد تبلیغاتی تبدیل شده است از مواردی است که زندگی را بعضا در این شهر سخت نموده و شهرداری می بایست اقدامات موثری برای رفع موانع موجود بردارد.از دیگر برنامه های کارآمد در توسعه شهر می توان به توسعه سیستم حمل و نقل عمومی،تدوین و از همه مهمتر اجرای کنترل ترافیک وتوسعه هنر و مسائل اجتماعی است که بر عهده سازمان فرهنگی وهنری شهرداری است جسته وگریخته به آن پرداخته می پردازد.

در هر کشوری بنا به سیاست های موجود در آن ،منبع درآمد شهرداری مختلف می باشد و هر دولتی بعضا برای کارامد شدن شهرداری ها مبلغی در اختیارشان قرار می دهند بی شک یکی از منابع شهرداری ها اخذ عوارض است که مردم از این طریق خود ،در توسعه شهر سهیم می دانند در این مجال گذری به مصوبه سفر ریاست جمهوری به استان می زنیم .

مصوبه ای که قرار شد یک درصد فقط یک درصد از درآمد گمرک بندرعباس صرف توسعه شهر شود آیا این امر محقق شده یا به جایی نرسیده !

به زعم نگارنده اگر این امر تحقق یابد می تواند کمک شایانی در اجرای زیر ساخت های مناسب برای آیندگان باشد ومی توان شهری پیشرفته ،زیبا، بدون ترافیک با بافتی اصیل، خیابانهای عریض ، پارکینگ های فراوان به ایندگان تحویل دهیم چرا که به گفته محققان بحث زیباسازی وارتباط مناسب افراد در فضاهای مختلف شهری جزلاینفک توسعه شهر می باشند.

در شهر های پیشرفته جهان امروز غصه این است که در کدام رتبه از شهرهای برتر دنیا قراربگیرند .اما ما هنوز غصه نداشتن پیاده رو مناسب ورد زبانمان است راستی چرا؟ ! اعتبار نیست، در سیاست غرق شده ایم، یا کم کاریم نمی دانم ،شاید...

مریم هاشمی پور